

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

quisito ultra uoluntaté Papæ. Cur ergo nõ tacet suffragiũ, & ces-
sat nos cogere alia intelligere per suffragiũ, quã per potestatem.

Hic iterum protestor optime lector, me de suffragio eiusmodi loqui, tanq̃ uere esset tale. Nam meam sententiam dixi supra, quod dubitem nec intelligam, an sit, aut esse possit tale. Quod i-
deo dico, ne mihi ipsi quisquã contrarium, me sibi fingat, dum
hic uelut assero suffragium, quod prius pene negaui.

CONCLUSIO XXIX.

Quis scit, si omnes animæ uelint redimi a purgatorio, si-
cut de sancto Seuerino & Paschali factum narratur.

NON quidem fide dignã scripturã de ijs duobus legi, Nar-
rari tamẽ audiui, quod potuissent suis meritis liberari, si minus
uoluissent glorificari, ideo potius sustinuerũt gloriam uisionis.
Sed in ijs credat quisq̃, quod uelit, mea nihil refert. Non enim
negaui, quin & alias pœnas luant animæ in purgatorio, quam
supra dixi, Sed uolui, ut etiam illis remissis, non euolarent, nisi
& sanarentur in gratia perfecte. Posse tamen fieri, ut aliqua nol-
lent redimi, ex nimia dei charitate, ex eo sit uerisimile, quod Pau-
lus & Moyses potuerunt uelle esse anathema, & separationem a
deo in æternum. Si tale in uita facere, isti prompti erant, non ui-
detur negandum, & a defunctis idem fieri posse, de quo exem-
plum de quadam Virgine, uide in Ser. Tauleri, quæ sic fecit.

CONCLUSIO XXX.

Nullus securus est de ueritate suæ contritionis, multomi-
nus de consecutione plenariæ remissionis.

HABC dico, eorũ sententia, qui uolunt, cõtritionem esse ne-
cessariã ad remissionem pœnarũ, Et non uident, quã uehemen-
ter incerta reddant omnia. Et satis patet conclu. Nam primã par-
tem omnes asserunt. Secundo autẽ necessario sequitur. Meo autẽ
iudicio potest fieri certa remissio pœnarũ, scilicet Canonicarũ, e-
tiam si ille dignus nõ fuerit, nec contritus. Non enim contritio,
nedũ certitudo contritionis, requiritur ad pœnarũ remissionẽ,
quia tenet remissio, etiã si fictis cõcedatur, cũ sit in mera potesta-
te Papæ. Illi uero ut supra q̃q̃ dictũ est, si alias pœnas q̃ criminũ,
uolũt remitti, scilicet quorũcunq̃ mortaliũ peccatorũ, faciunt,

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

dum nimium magnificant indulgentias, ut nullæ sint indulgentiæ. Quia nec indulgentiæ quidem sunt, si incertæ sunt. Incertæ uero sunt, si nituntur super absoluendi conscientiam, non super Clauium potestatem, Maxime uero, si & super omnium peccatorum mortalium, nõ tantum criminũ manifestorum, contritione nituntur, cum nullus certus sit, se sine peccato mortali esse Certus autem esse potest, quod sine crimine est, id est, sine peccato, de quo coram Ecclesia possit accusari, ut supra. Ideo illã conclu. nego esse ueram, meo sensu loquens. Posui autem, ut uiderent illi absurditatem suæ iactantiæ, qua indulgentias extendunt.

CONCLUSIO XXXI.

Quam rarus est uere poenitens, tam rarus est uere indulgentias redimens, id est, rarissimus.

ITERVM eorum loquor sententia, ut uideant suæ licentiosæ prædicationis temeritatem, imo contradictionem, qui cum tam multis eas prodesse clamitent, & tamẽ confitentur paucos esse, qui angustam uiam ambulant, nondũ erubescunt, neq; attendunt quid loquantur. Sed nec mirum. Non enim susceperunt officium contritionis & angustæ uiaẽ docendæ. Meum itaq; sensum dico, quod & si pauci sint contriti, multi immo omnes in tota Ecclesia, possunt esse liberi a pœnis Canonum, per ablationem Canonum, sicut & uere nunc sunt.

CONCLUSIO. XXXII.

Damnabuntur in æternum cum suis Magistris, qui per literas ueniarum securos sese credunt de sua salute.

Hanc assero & probo. Sic Hier. xvij.

Maledictus q; spem suã ponit in homine, & ponit carnẽ brachium suũ. Non est em̃ nobis ulla fiducia salutis, nisi unus Iesus Christus, nec aliud nomen sub cœlo datũ, quõ nos oporteat saluos fieri. Act. xv. Pereat ergo fiducia in mortuis literis, in nomine ueniarũ, in nomine suffragiorũ. Secũdo sicut dixi, Literæ & ueniæ nihil conferunt salutis, sed tantũmodo auferunt pœnas, nec nisi Canonicas, nec has om̃es tamen. Atq; hic mecũ utinam terra & plenitudo eius gemeret ac fleret, sup seductionẽ populi Christiani, q; passim indulgentias nõ aliter intelligunt, q̃ salutarẽ, & ad fructũ spiritus utiles. Nec mirũ, cũ non exprimat eis rei